

C_2020095CS.01000701.xml
23.3.2020

CS

Úřední věstník Evropské unie

C 95/7

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 13. srpna 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-610/19)

(2020/C 95/06)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

1)

Jsou v souladu s čl. 168 písm. a) a čl. 178 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES (1) ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s čl. 220 písm. a) a čl. 226 téže směrnice, a se zásadou efektivit, vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých pro splnění hmotněprávních požadavků na odpočet daně nepostačuje pouhá existence faktury, jejíž obsah je v souladu s požadavky článku 226 uvedené směrnice, nýbrž osoba povinná k dani, aby mohla legitimně uplatnit nárok na odpočet daně na základě uvedené faktury, musí navíc předložit doplňující důkazy, které musí nejen splňovat požadavky stanovené ve směrnici 2006/112, ale musí také být v souladu se zásadami vnitrostátních předpisů týkajících se účtnictví a se zvláštními ustanoveními v oblasti podpůrných dokladů, které vyžadují, aby každý jednotlivý člen společnosti uvedl veškeré podrobnosti hospodářské transakce, která se opírá o tyto podpůrné doklady?

2)

Jsou v souladu s ustanoveními směrnice 2006/112 týkajícími se [odpočtu DPH] a se zásadou daňové neutrality a zásadou efektivit vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých, v situaci, kdy společnost, nezávisle na jakékoliv jiné okolnosti, pouze z důvodu, že transakce má tuto povahu, se každému z členů společnosti ukládá povinnost kontrolovat prvky jimi provedené

hospodářské transakce a povinnost vyvodit z této kontroly důsledky ve vztahu k osobě povinné k dani nacházející se na opačném konci země, a osobě povinné k dani se odpírá nárok na [odpočet DPH] na základě skutečnosti, že vytvoření země, aťkoli není zakázáno vnitrostátními právními předpisy, nebylo [rozumně] odvodné z hospodářského úhlu pohledu. V tomto kontextu, v situaci země plně, v rámci přezkumu objektivních okolností, které mohou odvodnit zamítnutí nároku [na odpočet DPH], v okamžiku určení a posouzení relevantnosti a důkazní síly důkazů, na kterých spočívá zamítnutí nároku na odpočet DPH, lze uplatnit výhradně ustanovení směrnice 2006/112 a vnitrostátního práva týkající se odpočtu daně, jako hmotněprávní předpisy upřesňující skutečnosti relevantní pro určení skutkového rámce, nebo se musí uplatnit jako zvláštní předpisy také ustanovení v oblasti úctnictví dotčeného členského státu?

3)

Jsou v souladu s ustanoveními směrnice 2006/112 týkajícími se [odpočtu DPH] a se zásadou daňové neutrality a zásadou efektivity vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých se osobě povinné k dani, která používá zboží pro potřeby svých zdanitelných plnění ve členském státě, ve kterém zdanitelná plnění uskutečňuje, a která disponuje fakturou v souladu se směrnicí 2006/112, odpírá nárok [na odpočet DPH] na základě skutečnosti, že nezná všechny prvky [transakce] uskutečněné členy země, nebo na základě okolností, které souvisejí s některým z členů země předcházejících osobu, která vydala fakturu, a na které osoba povinná k dani nemohla mít žádný vliv z důvodů, které se jí netýkají, a podmiňuje nárok [na odpočet DPH] požadavkem, aby osoba povinná k dani v rámci opatření, která od ní mohou být odvozena vyžadována, splnila obecnou povinnost kontroly, kterou musí provést nejen před uzavřením smlouvy, ale i v průběhu plnění smlouvy a dokonce po splnění smlouvy. V tomto kontextu, má osoba povinná k dani povinnost zdržet se uplatnění nároku [na odpočet DPH], pokud se ve vztahu k jakémukoli prvku hospodářské transakce uvedené na faktuře, a to v době po uzavření smlouvy nebo v průběhu plnění nebo po splnění smlouvy, dozví o nesrovnalosti nebo se dozví o okolnosti vedoucí k odmítnutí nároku [na odpočet DPH] v souladu s praxí daňové správy?

4)

Má daňový orgán s ohledem na ustanovení směrnice 2006/112 týkající se [odpočtu DPH] a na zásadu efektivity povinnost specifikovat v čem spočívá daňový podvod? Je primární postup daňového orgánu, podle kterého se pochybení a nesrovnalosti, které nemají důvodnou příčinou souvislost s nárokem [na odpočet DPH] a kterých se dopustili členové země, považují za důkaz daňového podvodu na základě skutečnosti, že vzhledem k tomu, že tato pochybení a nesrovnalosti učinily obsah faktury nepravděpodobným, osoba povinná k dani musela říci měla vědět, že došlo k daňovému podvodu? Odvozuje tato okolnost v případě daňového podvodu požadavek na osobu povinnou k dani, aby prováděla kontrolu výše uvedeného rozsahu, hloubky a přesnosti, nebo tato povinnost přesahuje požadavky zásady efektivity?

5)

Je primární sankce, která obsahuje zamítnutí nároku [na odpočet DPH] a spočívá v povinnosti zaplatit daňovou sankci rovnající se 200 % daňového rozdílu, pokud daňový orgán neutrpěl žádnou ztrátu přímou spojenou s nárokem osoby povinné k dani [na odpočet DPH]? Je třeba posoudit výskyt některé z okolností, na které odkazuje § 170 odst. 1 této věty až adózás rendjér? szóló 2003. évi XCII. törvény (zákon č. XCII z roku 2003, o pravidlech zdaňování; dále jen „daňový řád“), pokud osoba povinná k dani předložila daňovému orgánu veškeré dokumenty, které měla k dispozici, a do daňového přiznání zahrnula vystavené faktury?

6)

V případě, že na základě odpovědí na položené předběžné otázky bude možné dospět k závěru, že vnitrostátní právní předpis, který byl uplatňován po vydání usnesení ze dne 10. listopadu 2016, Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869), a vnitrostátní praxe přijatá rovněž na jeho základě, nejsou v souladu s ustanoveními směrnice 2006/112 týkajícími se [odpočtu DPH], a s ohledem na to, že soud prvního stupně nemůže v každém řízení podat Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, lze na základě ustanovení článku 47 Listiny základních práv Evropské unie mít za to, že právo osob povinných k dani podat soudní žalobu a požadovat náhradu škody jim zaručuje právo na účinnou soudní ochranu a na nestranný soud, které je zakotveno v uvedeném článku. Lze v tomto kontextu podat výklad, podle kterého forma rozhodnutí vydaného ve věci Signum Alfa Sped předpokládá, že otázka byla upravena právem Společenství a byla vyjasněna v judikatuře Soudního dvora Evropské unie, a že je v důsledku toho odpověď na danou otázku jasná, nebo to znamená, vzhledem k tomu, že bylo zahájeno nové řízení, že otázka nebyla dostatečně objasněna a že v důsledku toho bylo nadále nutné požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce.

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).